

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

SŁOŃ

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

Dzisiejszy SŁOŃ to potomek czterech staropolskich słoniowych postaci, którymi były: SŁOŃ, WSŁOŃ, SŁUŃ i WSŁUŃ. Te formy zaś to warianty jeszcze starszego, ogólnosłowiańskiego *slońb / *slońbъ, który z kolei wcale nie był słoniem, tylko... lwem. A ściślej rzecz biorąc: nasi dalecy przodkowie, dawni Słowianie, pomylili słonia z lwem. Możemy się domyślać, że nigdy na oczy ani lwa, ani słonia nie widzieli, słyszeli jednak, że gdzieś daleko żyje takie wielkie i groźne zwierzę, które jedni nazywają aslan (turecki, dawny azerski i kurdyjski 'lew'), inni arslan / aryslan (tatarski 'lew'). Skojarzyli nazwę i opiewaną wielkość zwierzęcia z rodzimym czasownikiem *sloniti 'osłaniać, zasłaniać, pokrywać czymś, pochylać' (bo jak duży, to pewnie zasłania sobą wszystko) i przypasowali ją do największego zwierzęcia, o jakim kiedykolwiek słyszeli, czyli do słonia właśnie.